

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
OPERATOR DATE
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
NR. 2394
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
PROCUROR GENERAL
CABINET
NR. 5147/C/2007

REZOLUȚIE

07.12.2007

Laura Codruța Kövesi – Procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Examinând plângerea formulată de învinuitul Ion Iliescu, cercetat pentru săvârșirea participației improprii la omor calificat și omor deosebit de grav prevăzută de art.31 alin.2 rap. la art.174, art.175 lit.e, art.176 lit.b din Codul penal cu aplicarea prevederilor art.13 din Codul penal,,
LumeaJuristilor.ro

CONSTAT

Învinuitul Ion Iliescu, prin avocat ales, a formulat o plângere împotriva rezoluției de începere a urmăririi penale emisă în data de 19 iunie 2007 în dosarul nr.74/P/1998, al Secției Parchetelor Militare.

În vederea soluționării plângerii depuse de petent, s-a procedat la examinarea dosarului nr.1122/P/2007, al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, dosar format în urma disjungerii cauzei și a declinării de competență, dispuse în dosarul penal nr.74/P/1998, al Secției Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin rezoluția din 19 iulie 2007.

În urma verificării efectuate s-a constatat următoarea stare de fapt:

Prin rechizitoriul din 18 mai 2000, emis în dosarul nr.74/P/1998 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a generalilor în rezervă Chițac Mihai și Andrița Gheorghe, precum și a ofițerilor cu gradul de colonel în rezervă Călin Traian Ștefan, Costea Dumitru și Constantin Vasile, pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la omor deosebit de grav, prev. și ped. de art.25 raportat la art.174-176 lit.b din Codul penal.

În fapt, s-a reținut că, în seara de 13 iunie 1990, la ordinul inculpaților s-a deschis foc cu armamentul din dotare, în condiții nelegale, asupra unei mulțimi, împrejurare care a avut drept rezultat împușcarea mortală a două persoane. Prin același rechizitoriu, față de inculpatul Constantin Vasile s-a reținut și infracțiunea de instigare la tentativă la infracțiunea de omor deosebit de grav prevăzută de art.25 rap. la art.20, cu referire la art.174-176 lit.b din Codul penal, constând în aceea că, în dimineața zilei de 14 iunie 1990, a ordonat soldaților din subordine, să tragă cu armele din dotare asupra unei mase de persoane, din care două au decedat și trei au fost rănite prin împușcare.

Totodată, s-a dispus disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor într-o cauză penală separată pentru cele o mie trei sute persoane, reținute de forțele de ordine și de mineri, începând cu dimineața zilei de 13 iunie 1990.

Prin sentința nr.69 din 30 iunie 2003 emisă în dosarul nr.2171/2000, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală, considerând că, urmărirea penală nu este completă în cauză, în temeiul art.333 din Cod procedură penală a restituit cauza Secției Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Ulterior, la data de 14 octombrie 2005 s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a „învinuiților”, general rezervă Chițac Mihai, Andrița Gheorghe, Călin Traian, Costea Dumitru și Constantin Vasile, iar la data de 10 septembrie 2006, a fost infirmată această soluție, considerându-se că a fost nelegală și netemeinică.

Urmărirea penală în cauză a fost reluată, astfel că, în dosarul nr.74/P/1998 al Secției Parchetelor Militare, prin ordonanța din 20 iulie 2007 s-a dispus disjungerea și declinarea competenței de soluționare a cauzei cu privire la Ion Iliescu în favoarea Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Cauza astfel declinată a fost înregistrată la Secția de Urmărire Penală și Criminalistică cu nr. 1122/P/2007.

Văzând plângerea formulată de petent am procedat la verificarea legalității rezoluției prin care s-a început urmărirea penală față de Ion Iliescu sub aspectul comiterii participației impropriei la omor calificat și omor deosebit de grav prevăzută de art.31 alin.2 rap. la art.174, art.175 lit.e, art.176 lit.b din Codul penal cu aplicarea prevederilor art.13 din Codul penal, act care a fost datat 19 iunie 2007.

Analizând dosarul de urmărire penală, precum și rezoluția de începere a urmăririi penale am constatat următoarele aspecte de nelegalitate:

1. La data de 10 septembrie 2006, în baza art.220 Cod procedură penală, generalul maior magistrat Dan Voinea, procuror militar șef al Secției Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a infirmat rezoluția din data de 14 octombrie 2005 a procurorului militar din subordinea sa, considerând-o nelegală și netemeinică. Prin ordonanța mai sus arătată, nu a fost însă desemnat procurorul care să continue urmărirea penală în această cauză. La dosarul aflat în prezent pe rolul Secției de Urmărire Penală și Criminalistică nu există un alt înscris din care să rezulte care a fost procurorul desemnat să efectueze urmărirea penală.

În fapt, în lipsa unei rezoluții scrise a generalului Dan Voinea, după infirmarea rezoluției din data de 14 octombrie 2005 în dosarul nr.74/P/1998, urmărirea penală a fost efectuată (continuată) de către procuror militar magistrat colonel dr. Siserman Viorel, acesta fiind cel care a întocmit rechizitoriul în cauză, dar și ordonanța din 20 iulie 2007 prin care s-a dispus disjungerea și declinarea competenței de soluționare a cauzei cu privire la Iliescu în favoarea Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Ca atare, măsura începerii urmăririi penale nu putea fi dispusă de către general maior magistrat dr. Dan Voinea procuror militar șef adjunct al Secției Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție atâta timp cât nu era investit cu efectuarea urmăririi penale în cauză și procuror de caz era alt procuror, fiind astfel încălcate prevederile art. 64 alin.(2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată.

Mai mult, procurorul militar șef adjunct al Secției Parchetelor Militare era incompatibil să mai efectueze vreun act de urmărire penală în dosarul 74/P/1998 atât timp cât Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală, restituise cauza Secției Parchetelor Militare.

Potrivit dispozițiilor art. 49 alin.(4) Cod procedură penală, *persoana care a efectuat urmărirea penală este incompatibilă să procedeze la refacerea acesteia, când refacerea este dispusă de instanță.* Așadar, întrucât primul rechizitoriu a fost întocmit de procurorul militar Dan Voinea, iar instanța a restituit cauza în vederea completării urmăririi penale, **completarea urmăririi penale în cauză nu mai putea fi efectuată de procurorul militar Dan Voinea și cu atât mai puțin acesta nu mai putea emite vreun act de urmărire penală.**

Rezoluția de începere a urmăririi penale nu îndeplinește condițiile de fond și de formă prevăzute de art. 228 alin.(1¹) Cod procedură penală. Rezoluția emisă *nu are menționată ora când a fost dispusă măsura și nu a fost înregistrată în registrul special*, așa cum prevede în mod expres articolul 228 alin.(1¹) Cod procedură penală. Deși întregul conținut al rezoluției este tehnoredactat computerizat, data este scrisă de mână, iar rezoluția *nu este înregistrată în registrul special* prevăzut de articolul 228 alineatul 1¹ Cod procedură penală.

Deși, rezoluția de începere a urmăririi penale **nu a fost emisă cu respectarea dispozițiilor legale imperative și procurorul militar Dan Voinea era incompatibil și nu era investit cu soluționarea cauzei**, la data de 27 iunie 2007, acesta, împreună cu procurorul militar Viorel Siserman, **a procedat la prezentarea învinuirii** aduse lui Ion Iliescu.

Conținutul infracțiunii pentru care s-a început urmărirea penală prin rezoluție nu este același cu conținutul faptelor aduse la cunoștință prin procesul verbal din data de 27 iunie 2007: Astfel, în rezoluție s-a reținut că, *la data de 13 iunie 1990, a determinat cu intenție intervenția în forță a militarilor împotriva manifestanților din Piața Universității din București și din alte zone ale capitalei, fapt ce a avut ca urmare moartea și rănirea prin împușcare a mai multor persoane, așa cum rezultă din declarațiile martorilor și jurnalelor acțiunilor de luptă . În procesul verbal de aducere la cunoștință a învinuirii, **contrar celor înscrise în rezoluția de începere a urmăririi penale** s-a consemnat că Ion Iliescu este învinuit pentru faptul că „în data de 13 iunie 1990, ar fi cerut comandantului armatei să trimită militari, T.A.B.-uri și alte forțe pentru a interveni la Televiziune și la sediul Ministerului de Interne, împotriva persoanelor care atacau Ministerul de Interne, precum și faptul că la acea dată, la orele 17³⁵, a cerut să se folosească gaze lacrimogene împotriva manifestanților din zona sediului Ministerului de Interne, fapt ce a avut ca urmare moartea și rănirea prin împușcare a mai multor persoane”.*

Având în vedere cele arătate mai sus, apreciem că plângerea formulată de învinuitul ION ILIESCU împotriva rezoluției din 19 iunie 2007, prin care s-a dispus începerea urmăririi penale, este întemeiată, motiv pentru care urmează să fie admisă.

În temeiul art.275 din Codul de procedură penală rap. la art.278 alin.2 din Cod procedură penală,

Având în vedere considerentele expuse mai sus,

DISPUN

1. Infirmarea rezoluției din data de 19 iunie 2007 dispusă de dl. general maior magistrat dr. DAN VOINEA, procuror militar șef adjunct al Secției Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 74/P/1998 prin care a fost începută urmărirea penală față de învinuitul ILIESCU ION, în prezent senator, fost președinte al României.

2. Cercetările penale vor fi continuate de către procurorii desemnați din cadrul Secției de Urmărire Penală și Criminalistică.

3. Un exemplar al prezentei rezoluții se trimite Secției de Urmărire Penală și Criminalistică, iar un exemplar al rezoluției se comunică petentului.

